

ונדיי אברהם השair לו חמש שנים, שהיה לו להתקים מאה ושמשים שנים, והתקים מאה ושבען וחמש שנים, חסרים חמיש. יעקב היה לו להתקים חמיש. יוסף קימי אברהם, ולא בעולם קימי אברהם, ולא התקים אלא מאה וארבעים ושבע שנים. חסרים עשרים ושמשונה. נמצא שאברהם וניבק השairו לו מחייהם שלשים ושלש שנים. יוסף שהתקים מאה ועשר שנים, היה לו להתקים מאה וארבעים ושבע שנים כימי יעקב, וחסר מהם שלשים ושבע שנים. הרי שבעים שנים שהשairו לדוד המלך להתקים בהם, ובם התקים דוד בכל אותן שנים שהשairו לו הักษות.

ואם תאמר, למה יצחק לא השair לו פלים באלה? משום שהוא חשך, ודוד בא מצד החשך, וממי שהוא בחשך אין לו אוור כל ואין לו חיים, ורקן לא היו לדוד חיים כלל. אבל אלה שהיה להם אור, השairו לדוד המלך, ומהם הצטרך להAIR ולהיות לו חיים, שהרி מצד החשך אין לו חיים כלל, ועל זה בא יצחק בחשבון.

ואם תאמר, למה יוסף יותר מבלם? אלא וראי יוסף בלבדו כמו בלם, משים שנקרא צדיק, וזה שפairy ללבנה יותר מבלם, ורקן זה השairו לדוד המלך יותר מבלם חיים, שכתיב בראשית והוא אמרם אלהים ברקיע השמים לhair על הארץ.

בא ראה, יעקב, תפלווה הגנה עליו מעשו מבניהו אחריו ולא להוציאו לבניו אחריו ואלה להוציאו עכשו אצל עשו, ועל זה החפלל פפלתו לקודשו ברוך הוא ולא סמך על זכותו

ונדיי אברהם שבק ליה חמיש שנים, דהוה ואתקים מאה ושבע שנים וחמש שנים, חסרי חמיש. יעקב היה ליה לאתקים בעלה בימי דארהם, ולא התקים חמיש תמניא מאה וארבעים ושבע שנים, חסרים תמןיא ועשرين. אשתקחו דארהם ויעקב שבקו ליה מתייהון תלתין ותלת שנים. יוסף דתקים מאה ועשר שנים, היה ליה לאתקים מאה וארבעים ושבע שנים בימי דיעקב, וחסר מגהון תלתין ושבע שנים. הוא שבע שנים מנהון ליה לדוד מלך לאתקים בהון, דשבקו ליה לדוד מלך לאתקים בהון, ובבו התקים דוד בכל אותן שנים דשבקו ליה אבן.

וай תימא יצחק אמא לא שבק ליה כלום בהגי, בגין דאייהו חשך ודוד מפטרא דחשך קא אתה, ומאן דאייהו בחשך לית ליה נהדרא כלל ולית ליה חיים. בגין פה לא הו לודד חיים כלל. אבל אליו דהו להון נהדרא, נהירו ליה לדוד מלך, ומנייהו אצטריך לאנחרא ולמחרוי ליה חיים, דהא מפטרא דחשך לית ליה חיים כלל, ועל דא לא אתה יצחק בחושבנא.

וай תימא יוסף אמא יתר מפלחה. אלא וראי יוסף בלחוודוי, בכלחו בגין דאקרי צדיק, ודא הוא דאנהייר לסיחרא יתר מפלחה. בגין פה הא שבק ליה לדוד מלך יתר מפלחו חיין, דכטיב, (בראשית א) ויתן אתם

אליהם ברקיע השמים לhair על הארץ. תא חי, יעקב צלוטיה אגין ליה מעשו, בגין דבעא לסלקא זכוטיה לבני אבותAIR ולא לאפקא ליה השטא לגביה דעתו. ועל דא צלי צלוטיה לקודשא ברייך

הוא, ולא אסתטמיך על זכויותיה, לשיזבָא ליה בגיניה:

ויאמר אם יבא עשו אל המבחן האחת והבחו והיה המבחן הנשאר לפלייטה. תא חזי, מה כתיב ויחז את העם אשר אותו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים מchnoot? משום שאמר, אם יבוא לשני מchnoot. מהן לשני מchnoot. אמר לאי לשני מchnoot. בגין דאמר אם יבא עשו אל המבחן האחת והבחו מchnoot. והיה המבחן הנשאר לפלייטה. בא ראה ששכינה לא זהה מאهل לאה ומאמחל רחל. אמר יעקב, ירעתי שהרי שמירה לאלה מהקדוש ברוך הוא. מה עשה? וישם את השפחות ואת ילדיהם -ראשנה. אמר, אם יירג עשו - יירג את אלה, אבל אלה אני פוחד מהם, משום ששכינה עליהם, ועל זה - והיה המבחן הנשאר לפלייטה. בין שעשה את זה, תקן תפלה עליהם, מה בתוב? ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק כי אמר אליו שוב לארץ ולמולדתך ואטיבבה עמך.

רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים קט) תפלה לעני כי יעטף ולפנינו ישפך שיחו. פסוק זה באורחוב בכמה מקומות. אלא דוד מלך אמר את זה כשהסתבל וראה בברברי העני, והסתבל בו כשייה הולך ובורות מלפני חמיו אמר זה. תפלה לעני - זהה תפלה שמקבש העני לפניו הקדוש ברוך הוא, וזה התפלה שמקידימה את כל תפנות העולם.

בתוב כאן תפלה לעני, וככתוב שם (שם א) תפלה למשה איש האלים. מה בין זה לזה? אלא זו תפלה של יד, וזה תפלה של ראש, ואין להפריד בין התפלה לעני והוא ובין תפלה למשה איש האלים, ובין תפלה לשוקולין כחד.

רבי יוסי פתח ואמר (תהלים קט) תפלה לעני כי יעטף ולפנינו כי ישפך שיחו. האי קרא אוקמונה בכמה אחר. אלא דוד מלכא אמר דא כד אספבל וחייב בא מלוי דמסכנא, ואספבל ביה בעודה איזיל וערק מקמי חמוי אמר דא. תפלה לעני, דא היא צלוותא דבעי מסכנא קמי קדרשא בריך הוא, ודא צלוותא דאקדימית לכל צלוותהון דעלמא.

בתויב הכא תפלה לעני וככתוב התם (תהלים ז) תפלה למשה איש האלים, מה בין האי להאי. אלא דא תפלה של יד ורק תפלה של ראש, וליית לאפרשא בין האי תפלה לעני ובין תפלה למשה איש האלים, ותרוועהו שקוולין כחד.